

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 18 ՄԱՅԻՍ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 145

ՆԵՐՔՈՂ ՏԻՐՈՋ

Պիպի փառաբանեմ քեզ, իմ Թագաւոր Աստուածս,
քու անունդ պիպի օրհնաբանեմ յաիպեանէ յաիպեան:
Բարեգութ եւ ողորմած է Տէրը,
համբերաբար եւ սիրով լեցուն:
Թագաւորութիւնդ բոլոր ժամանակներուն համար է,
եւ Կրօնութիւնդ՝ բոլոր սերունդներուն համար:
Տէրը հաւաքարիմ է իր բոլոր խոստումներուն մէջ,
նախանձախնդիր է իր բոլոր գործերուն մէջ:
Տէրը նեցուկ կը կանգնի անոնց՝ որոնք իյնալու վրայ են,
եւ ոտքի կը կանգնէ բոլոր գլորածները:
Տէրը սօփիկ է անոնց՝ որոնք իրեն կ'աղօթեն,
բոլոր անոնց՝ որոնք իրեն կ'աղօթեն անկեղծութեամբ:
Անիկա իրմէ ակնածողներուն փափաքը կը կատարէ,
անոնց աղօթքը կը լսէ եւ կը փրկէ զանոնք:
Տէրը կը պահէ բոլոր զինք սիրողները,
մինչ կորուստի կը մարնէ բոլոր ամբարիշտները:
Ես օրհնեցուցիւն պիպի ընծայեմ Տիրոջ,
եւ թող ամէն արարած օրհնաբանէ անոր սուրբ անունը
յաիպեանէ յաիպեան: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն էս նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԺԹԸ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՄ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

39 ԳԼՈՒԽ

ԵՐՈՒՄԱԳՂԷՄԻՆ ԱՆԿՈՒՄԸ (39:1-10)

Ահա անցեալին փրուած մարգարտութիւնը կ'իրականանայ: Այս հապուածը կը ներկայացնէ բառ առ բառ ինչ որ անցեալին Տէրը պատուիրեց Երեմիա մարգարտին, որպէսզի Երեմիա մարգարտն այդ բոլորը փոխանցէ Սեղեկիա թագաւորին, թէ ինչ պիտի պատահի գալիքին: Երուսաղէմը յայտնի էր որպէս Ասորւծոյ քաղաք, բայց երբ մեղքը կը թափանցէ եւ պարճառ կ'ըլլայ, որ Ասորւծոյ պաշտպանութիւնը չունենայ այլեւս: Ահա Սեղեկիա թագաւորը, որ իր աչքերը փակած էր Ասորւծոյ ճշմարիտ ու լուսաւոր խօսքին, ամբողջութեամբ խաւարի կը մտնուի, երբ անոր աչքերը կը կտրացնեն: Այս պատահածը իբրեւ նշան, որպէսզի հաւաքայ Ասորւծոյ խօսքին, որ ճշմարիտ է: Եթէ խօսքին չհաւաքաց, գոնէ եղածներէն հաւաքայ Ասորւծոյ խօսքին: Ինչպէս պիտի ըսէ Քրիստոս. «**խօսքերուս չէք հաւաքար, գոնէ ըրածներս փեսնելով հաւաքացէք**» (Յովի 10:38):

ԵՐԵՄԻԱ ՎԵՐՍԻՆ Կ'ԱԶԳԱՏԻ (39:11-14)

Ինչպէս որ Տէրը պատուիրեց Երեմիային Սեղեկիա թագաւորի վրայով թէ ինչ պիտի պատահի, նաեւ օրին պատուիրած էր թէ Երեմիային ինչ պիտի պատահի, եւ Ասորւծ խոստացած էր ըսելով. «Անշուշտ քեզ պիտի ազարտեմ» (15:11): Ահա թէ ինչու կը դաւանինք թէ Ասորւծ հաւաքարիմ ու ճշմարիտ է, որովհետեւ Իր փրուած խոստումը իր ժամանակին կը կատարէ: Երեմիայ հաւաքարիմ մնաց Ասորւծոյ իբրեւ մարգարտ, Ասորւծ ալ հաւաքարիմ Իր փրուած խոստումին: Հեղափոխական է թէ ինչպէս նոյն գործիքը, այս պարագային Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը որպէս պարժական միջոց Իսրայէլին, միեւնոյն ժամանակ ազարագրում ու իրշնէրու համար, օրինակ՝ Երեմիա մարգարտին: Ինչպէս Քրիստոս Ինք եւ Իր խաչելութիւնը, շարքերու համար դատապարտութիւն, ուրիշներու՝ փրկութիւն: Այս բոլորի մէջ, Երեմիա մարգարտն ոչ թէ Նաբուգոդոնոսորը կը փեսնէ, այլ՝ Ասորւծոյ ներկայութիւնը ու Անոր փրուած պարգամներն ու խոստումը: Երեւակայեցէք, Իսրայէլի թագաւորը Ասորւծոյ մարգարտն՝ Երեմիան բանտարկեց, իսկ հեթանոս թագաւորը, Երեմիան բանտն ազարտեց: Ինչպէս Պօղոս Առաքեալ առաւել շնորհք պիտի գրնէր Ակրիբասէն, քան Անանիա Քահանայապետէն:

ԱՐԷՄՍԵԼԷՔԻՆ ՀԱՄԱՐ ՅՈՅՍ (39:15-18)

«Ինչ չափով որ չափես, նոյն չափով պիտի չափուի քեզի» (Մարթ 7:2): Եթովպիացի Արդեմելէք Սեղեկիա թագաւորէն խնդրեց որ Երեմիայէն ջրհորէն դուրս հանեն, եւ խնդրանքը կատարուեցաւ: Արդեմելէքին այս ըրածը, սակայն, ի գուր չանցաւ, որովհետեւ անոր փոխարէն, ահա Ասորւծոյ խոստումը. «Ես այս քաղաքին վրայով ըսած խօսքերս պիտի գործադրեմ՝ չարիքի եւ ոչ թէ բարիքի համար, ու այն օրը քու աչքերուդ առջեւ պիտի կատարուին: Այն օրը քեզ պիտի ազարտեմ, որովհետեւ ինձի ապաւինեցար» (39:16-18): Արդեմելէքի օրինակը դիպուկ օրինակ է, թէ ինչպէս օտարական մը ապաւինեցաւ Ասորւծոյ, եւ ըստ այնմ ձեռնարկեց ազարտելու Երեմիա մարգարտն, մինչ Իսրայէլը որ սկիզբէն կը վայելէր Ասորւծոյ բարիքները, երբեք ալ սկանջ չտուաւ ու չապաւինեցաւ Ասորւծոյ: Խորքին մէջ, այդ էր ու այդ պէտք էր ըլլար Իսրայէլի կոչումը, ոչ թէ միայն ինք հաւաքար ու ապաւինէր Ասորւծոյ, այլ օրինակը դառնար շրջապարի ժողովուրդներուն, որպէսզի անոնք ալ հաւաքային ու ապաւինէին ճշմարիտ Ասորւծոյ, բայց ան երբեք հաւաքարիմ չեղաւ իրեն փրուած կոչումին: